

A la Verge de la Riera

Sardana d'Albert Sanahuja i Puig (1976)

Lletra d'Enric Solé i Sans (1976)

Verge de la Riera, dolça Mare.
Cada matí, quan el sol emprèn
joiós la revolada és un encant,
una dolça glòria la bella
hissada de la vostra ermita grana.

Les roses que flairen tostemps
al vostre cambril són amors florits
del poble que amb Vós amalgama.
Ai, si un dia un mal vent conta
de la nostra Fe migrades rondalles
no l'escolteu. Vós sabeu, dolça Mare,
que tots alcem els ulls al Cel,
que tots guardem al cor l'esperança
del Vostre braç que no desempara.

Es nostra aqueixa sardana que avui
escolteu. Vol ser una lloança
a la Vostra memòria. Beneiu-la doncs,
que sigui com un encís d'amor
una fontana d'aigua clara que reflecti,
permanentment, aquell anhel de germanor
que tots tenim només adesiara.

Verge de la Riera, dolça Mare.
Cada vesprada, quan el sol cau enfonsat
per darrera l'aubagada és un encant,
una dolça glòria la bella
hissada de la vostra ermita grana.□

